

Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümlerinde Uygulanmakta Olan Yeni Müzik Öğretmenliği Lisans Programı Üzerine Bir Değerlendirme*

İsmail BOZKAYA **

ÖZET

Ülkemizde öğretmen eğitiminin köklü bir geçmişi bulunmaktadır. Öğretmen yetiştiren ilk kurum İstanbul'da 16 Mart 1848'de Darülmüallimin adıyla açıldı. Müzik öğretmenlerinin eğitimi ise 1924'de Ankara'da açılan Musiki Muallim Mektebi ile başladı.

Müzik Öğretmenliği Programı'nda yeri geldikçe gerekli değişiklikler yapılmış ve günün koşullarına göre düzenlenmiştir. Ancak 1998 yılında uygulanmasına başlanan yeni program hem yapılanma hem de program açısından köklü değişiklikler getirmektedir. Buna göre dersler yeniden düzenlenmiş ve öğretmen yetiştiren tüm kurumlarda aynı programın uygulanması öngörülmüştür.

Bu çalışmada yeni Müzik Öğretmenliği Lisans Programı eleştirel bir yaklaşım ile değerlendirilmiş ve öneriler getirilmiştir

Anahtar sözcükler: Müzik Öğretmeni, program.

ABSTRACT

In our country training teachers has got an old history. The first teachers' training collage named "Darülmüallimin" was opened in Istanbul in 16 March 1848. Training of music teachers begun with "Musiki Muallim Mektebi" which had been opened in Ankara in 1924.

Some changes were made when necessary in the curriculum of music teachers and it was improved according to circumstances. The new curricu-

* U.Ü. Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı tarafından 25-26 Mayıs 2000 tarihinde Bursa'da düzenlenen "3. Bin Yılın Eşiğinde Müzik Öğretmeni Yetiştirme Anlayışımız" konulu sempozyumda bildiri olarak sunulmuştur.

** Doç. , U.Ü. Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi

lum which had been begun teaching in 1998 brought some radical changes in both teaching and in structure.

In the study, music teachers' curriculum was criticized and some advice about it was given.

Key words: Music teacher, curriculum.

GİRİŞ

“Eğitim”in kökleri toplumların tarihleri kadar eskidir. Akyüz’e göre Türk eğitim tarihi, bilinen ilk Türk toplumları ile başlar ve Türkler’in onuncu yüzyılda Müslüman olmalarından önce tarih sahnesine çıkmış en önemli devletleri Hun, Göktürk ve Uygur devletleridir.¹

Türk eğitim tarihi içinde Müzik Eğitimi’nin tarihini de benzer biçimde düşünmek ve özdeşleştirmek olasıdır. Uçan, Türkler’in en eski atalarını oluşturan toplulukların tarih öncesi çağlara ait müziklerinin tarih çağlarına uzandığını, önce ilkel müziğe, sonra halk müziğine dönüştüğünü, daha sonra da sanat müziğinin doğuşuna yönelik bir oluşum içine girdiğini belirtmektedir.²

Ülkemizde eğitim alanındaki çalışmalara daima önem verilmiş, yenilikler izlenmiş ve özellikle Cumhuriyet döneminde toplumun tümünün eğitilmesi ideali ölçüsünde, eğitim kurumları ve eğitim yolu ile kalkınmada önemli atılımlar yapılmıştır.

Öğretmen yetiştirme konusunda bugün çalışmalar sonuçlanmamış olmasına ve öğretmenlik mesleği ile ilgili tartışmalar sürdürülüyor olmasına karşın; geçmişte, diğer ülkelere örnek oluşturabilecek zengin deneyimler yaşanmış ve önemli bir birikim sağlanmıştır.³

Beş ve altı yıllık Kız ve Erkek Öğretmen Okulları, Yüksek Muallim Mektebi, Eğitim Kurşları, Köy Enstitüleri, İlköğretmen Okulları, Eğitim Enstitüleri, Yüksek Öğretmen Okulları (1959 modeli) uygulamaları, 1980’li yıllara kadar uzanan başlıca çalışmalardır. Bunun yanında 1990’lı yılların ortalarında da yaşandığı biçimde, artan öğretmen gereksinimini karşılamak, “kimi zaman da sosyal, ekonomik ve siyasal nedenlerle, nitelikten çok niceliğe öncelik veren, fazla yararlı olmayan” uygulamalar da olmuştur.⁴ 1960’lı yıllarda başlatılan “yedek subay öğretmen” uygulaması, 1961-1962 yıllarındaki “vekil öğretmenler” uygulaması, 1974 yılında başlatılan “mektupla öğretmen yetiştirme”, 1978 yılından itibaren “hızlandırılmış programlarla öğretmen yetiştirme” uygulaması bunlar arasında sayılabilir.

¹ Prof. Dr. Yahya AKYÜZ, *Türk Eğitim Tarihi*, s. 3

² Prof. Dr. Ali UÇAN, *Türk Müzik (Eğitimi) Tarihi Ders Notları*, s. 1

³ *Öğretmen Yetiştirme Danışma Kurulu Toplantısı, Raporlar-Görüşmeler-Öneriler*, s. 14

⁴ Aynı, s. 14

2547 sayılı yasa ile tüm yükseköğretim kurumlarının üniversite çatısı altında toplanmasıyla; Eğitim Fakülteleri, öğretmen yetiştirme çalışmalarının son basamağını oluşturmuşlardır. Böylece Cumhuriyet tarihimizde 1982 yılından başlayarak, daha iyi öğretmen yetiştirme arayışı, yaklaşımı ve çabalarının sonucu olarak öğretmen yetiştiren kurumlar üniversite düzeyinde örgütlenmiş oldular.

Ancak bu oluşumun iki ayağı; öğretmeni eğiten, yetiştiren kurum olarak üniversite ve işveren olarak Milli Eğitim Bakanlığı, uzunca bir süre birbirlerinin dilinden anlayamadan, nasıl bir “öğretmen modeli” ortaya konulması gerektiği yolunda, birlikte bir düşünce üretemediler. Öğretmen yetiştirme modelleri içinde; öğretmenin eski yöntemle MEB’ ye bağlı Eğitim Enstitüleri’nde mi, yoksa yeni biçimiyle üniversitelere bağlı Eğitim Fakülteleri’nde mi daha iyi yetiştirildiği tartışması sürdü gitti.

Bu arada Milli Eğitim Bakanlığı, 1982 yılında toplanan XI. Milli Eğitim Şûrası gündeminin tümünü, 1988 yılında toplanan XII. Milli Eğitim Şûrası gündeminin de önemli bir bölümünü “öğretmen yetiştirme” konusuna ayırdı.

8-9 Haziran 1989 tarihinde Ankara’da yapılan Öğretmen Yetiştirme Danışma Kurulu Toplantısı’nda da, “Öğretmen Yetiştirme Modelleri, Öğretmenin Hizmetiçi Eğitimi, Öğretmenin İstihdamı ve Öğretmenin Sosyal Statüsü” olmak üzere dört ana gündem maddesi çevresinde çalışmalar sürdürülmüş, sonuç bölümünde özetlenen dokuz maddelik Danışma Kurulu’nun Görüşleri içinde 6. maddede “YÖK ile Milli Eğitim Bakanlığı arasında öğretmen yetiştirmede ve öğretmenin hizmetiçi eğitiminde etkili ve sürekli işbirliği sağlanmalıdır” ve 8. maddede “Milli Eğitim Akademisi’nin kurulması gerçekleştirilmelidir” görüşleri vurgulanmıştır.

Bu çalışmaların ışığı altında Milli Eğitim Bakanlığı’nın YÖK ile iletişim kurduğu, olgunlaşan düşüncelerin 1994 yılında YÖK / Dünya Bankası işbirliği ile uygulamaya konulan Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi Projesi kapsamında somutlaştığı ve yaşama geçirildiği görülmektedir.

Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi Projesi

Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi Projesi’nin Cumhuriyet tarihimizde, öğretmen eğitimi konusunda düşünülmüş, tasarlanmış en geniş kapsamlı projelerden biri olduğu söylenebilir. İfade edildiğine göre bu projenin parasal karşılığı 177 Milyon dolardır. Bu büyük proje; öğretim elemanlarının yüksek lisans ve doktora yapmak üzere yurtdışında eğitim görmeleri, fakülte-uygulama okulu işbirliği, kullanılacak öğretim materyallerinin üretilmesi, dekan ve bölüm başkanı düzeyindeki yöneticilerin bu alana yönelik bilgilendirilmeleri için yurt dışına gönderilmeleri, fakültelerin altyapılarının güçlen-

dirilmelerine yönelik olarak genel kullanım ya da konu alanlarına ilişkin türlü araç gereçlerin satın alınması gibi çok yönlü amaçları gerçekleştirmek üzere hazırlanmıştır.

Bu yönüyle proje öğretmenlik mesleğinin genel yapısını masaya yatırmakta, geleceğe dönük olarak daha bilgili, çağa ayak uydurabilen, toplum kalkınmasında etkin rol oynayacak bireylerin yetiştirilmesinde başarılı olacak öğretmen modelini yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Denilebilir ki Eğitim Fakülteleri de bu proje ile, katıldıkları üniversiter yapı içinde, üst düzeyde ilk kez çok önemsenmekte, ön plana çıkarılmakta ve değerlendirilmektedir. Bunların çok önemli gelişmeler olduğu açıkça görülüyor. Öğretmenin sosyal statüsünü de etkilemesi ve toplum içinde artı değer kazanmasını sağlaması beklenebilir.

Yeniden Yapılanma İle Sağlanan Değişiklikler

Müzik Eğitimi Bölümleri açısından Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi Projesi iki önemli değişimi gerçekleştirdi. Bunlar: a-Yapılanma ile ilgili olarak Müzik ve Resim-İş Eğitimi Bölümleri'nin birleştirilmesi, b-Öğretim programlarında yapılan değişikliklerdir.

Artık uygulanmaya başladığı günden bu yana anlaşıldı ki, bu iki bölümün birleştirilmesine hiç gerek yoktu. Sanat alanını temsil etmelerinden öte hiçbir ortak yanları görünmüyor. Ne programları ne de öğretim ortamları açısından akrabalık ilişkileri de bulunmuyor. Birbirlerinin tersi, farklı mekanlarda öğretim yapılıyor. Öyleyse bu zoraki birliktelik niye? Bu konudaki yakınmalar o kadar çok dile getirildi ki; ilgililerin konuya eğilmeleri ve sorunu çözmeleri çok yerinde bir karar olarak beklenmektedir.

Öğretim programlarında yapılan değişiklikler ile ilgili gözlemler ise şunlardır:

1. Programların gözden geçirilmesi, değişen teknoloji ve toplumsal gereksinimler yönünde yeniden düzenlenmesi, geliştirilmesi olumlu bir yaklaşımdır.
2. Bu gelişme sağlanırken, tümü ile merkezi anlayışla hazırlanan bir programın, hem de hiçbir esnekliğe yer vermeden uygulanması zorunluluğu, üniversiter düşünce ile bağdaşır görünmemektedir. Belli oranda ortak zorunlu derslerin dışındaki dersler, çevresel koşullar ve gereksinimler de göz önünde bulundurularak üniversiteler tarafından belirlenebilmeliydi.
3. Genel özellikleriyle yeni model öğretmen kimliğinin oluşmasında önemli katkı sağlayacak olan Türkçe, Yabancı Dil ve Bilgisayar derslerinin programda yer alması, son derece doğru, yararlı bir uygulamadır. Böylece öğretmen bilgisayar aracılığı ile yeni öğretim materyalleri üretebilecek, tüm dünya bilgi ağı sistemine ulaşabilecek, yabancı dil bilgisi ile başka ülke-

lerdeki gelişmeleri izleyebilecek, ayrıca kendi dilini de örnek bir şekilde kullanabilecektir.

4. Öğretmenin, genel nitelikleri böyle geliştirilmeye çalışılırken, alanı ile ilgili konulan dersler ile de mesleki yönünün güçlendirilmesi amaçlanmıştır. Ancak burada yapılan tüm değişikliklere katılmak olası değildir. Bu bağlamda;

- a. Müziksel İşıtme Okuma Yazma dersi ile Müzik Kuramları dersi (Armoni, Kontrpuan, Eser Çözümleme), Müzik Teorisi ve İşıtme Eğitimi adı altında birleştirilmiş, programın bütünü içerisindeki kredisi eskiye göre çok düşürülmüş ve toplam onsekiz saat ile üç yarıyıda verilmesi planlanmıştır. Oysa programın Ders Tanımları bölümünde de açıklandığı üzere, çok kapsamlı bu ders “Müzikte kuramsal bilgileri, işitme eğitimi ve müzik biçimlerini kapsar.” Oradaki anlatımı ile “Türk ve Batı müziğinde armoni-kontrpuan, müzikte stil, üslup ve tür, çeşitli yapıları ve eğitim-okul müziği örneklerini inceleme, analiz, araştırma, tek ve çok sesli algılama, ritmik yapıları tanıma, nota çözümleme (deşifre), okuma ve yazma, müzik üretme tekniklerini kapsar.”⁵

Daha ilk cümleden bu dersin üç boyutlu olduğu; kuramsal bilgileri, işitme eğitimini ve müzik biçimlerini kapsadığı açıkça anlaşılıyor. Bilineceği üzere, bu üç boyutun her biri kendi içinde alt boyutları ile verilmektedir. Şimdiye değin kuramsal bilgiler kapsamında Müziğe Giriş, Armoni / Dikey Çokseslendirme, Kontrpuan / Yatay Çokseslendirme, Türk Müziğinde Çok Seslilik ayrı birer ders olarak okutulagelmişti. Yine müzik biçimleri kapsamında Form Bilgisi / Biçim Bilgisi, Eser Çözümleme / Analiz, Müzikte Türler ve Biçimler okutuluyordu. Müzikse İşıtme Okuma Yazma ise adından da anlaşılacağı gibi, başlı başına bir koldur ve solfej eğitimi ile birlikte kapsamlı bir bütün oluşturmaktadır. Şimdi program tüm bunları alıyor ve bir ders içinde toplam onbeş kredi ile üç yarıyıda bitiriyor. Buna katılmak olası görülmemektedir. Bu yoğun içeriğin bir ders içinde ve bu krediyle verilmesi gerçekçi değildir.

- b. Elektronik Org Eğitimi dersinin, ders tanımından da anlaşılacağı üzere, “Elektronik orgların türlerini, ritmik yapı ve ses özellikleri ile eğitim (okul) müziğinde kullanım tekniklerini, Türk ve Dünya müziğinde kullanılabilirliği ile literatürünü öğrenme-öğretme yöntemlerini” vermek üzere konulduğu görülüyor. Dersteği öğretiminde ne denli derinlik kazandırılırsa kazandırılırsın, sonuçta bu ders; müzik öğretmenin gittiği okulda piyano bulamayacağı, ama yönetime bir org aldırıp dersini onunla yapabileceği düşüncesi üzerine kurgulanmıştır. Ancak bunun için bu dersin bir yarıyıl boyunca iki kredi ile okutulmasına gerek olmadığı açıktır. Bugün müzik ile ilgilenen

⁵ Eğitim Fakültesi Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları, s. 3

herkes bu çalgıyı tanıyor, ritm ve ses özelliklerini de biliyor. Dahası, müzik bölümlerinde kimi öğrenciler bu çalgı ile müzikhollerde günlük müzikleri ustaca çalıp para kazanıyorlar. Seçmeli ders olarak çalgıyı yakından tanıyanlar için konması uygun bir görüş olabilir.

c. Müzik Tarihi dersi şimdiye değin 1924'ten bu yana değişik programlarda Musiki Tarihi, Müzik Tarihi, Müzik Tarihi ve Stil Bilgisi, Türk Müzik Tarihi, Dünya Müzik Tarihi, Genel Müzik Tarihi, Türk Müziği Tarihi gibi adlarla okutulmuş ve ortalama dört kredi/saat olarak verilmiştir. Kimi programlarda Türk Müziği Tarihi ve Genel Müzik Tarihi olarak okutulduğunda herbiri için ikişer yarıyıl toplam on kredi ile verilen örnekleri de vardır. Aşağıdaki Tablo 1998'den önce kimi bölümlerde Müzik Tarihi için ayrılan krediyi ve yarıyıllarını göstermektedir.

Tablo I
1998'den Önce Müzik Tarihi Dersinin Kimi Programlardaki Yeri

ÜNİVERSİTE	Yarıyıllar						TOPLAM
	3	4	5	6	7	8	
A.İ.B.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.			2	2			4
D.E.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.	2	2					4
G.Ü. Gazi Eğt. F. Müz. Eğt. Böl.					3	3	6
İ.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.			2	2	2		6
K.T.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.			2	2			4
M.Ü. Atatürk EF Müz. Eğt. Böl.			2	2			4
N.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.			2	2			4
S.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.			3	3	2	2	10
U.Ü. Eğt. Fak. Müz. Eğt. Böl.				4			4

*Türk Müziği Tarihi 3, Dünya Müzik Tarihi 3

**Müzik Tarihi 4, Türk Müziği Tarihi 2

***Genel Müzik Tarihi 2, Türk Müzik Tarihi 2

****Genel Müzik Tarihi 3+3, Türk Müziği Tarihi 2+2

Yeni programda, Müzik Tarihi adı altında dördüncü yarıyılıda 2 saat/kredi ile ve ders tanımında da açıklandığı üzere, "Bu ders müziğin doğuşundan günümüze kadar Türkiye ve dünyadaki tarihsel gelişimi, dönemleri, akımları ile Dünya ve Türk müziğinden çeşitli eserleri dinleme, araştırma ve inceleme konularını kapsar" içeriği ile verilmesi planlanmıştır.

Şimdi bir yarıyılıda ve bir haftada iki ders saatlik süre içinde, bu kadar geniş bir alana ait terimler, kavramlar, besteci ve eser adları, her dönemin üslup özellikleri, müzik sanatını etkileyen, bilimsel, toplumsal gelişmeler, müziğin gelişim süreci içinde diğer sanat dalları ile etkileşimi ortaya konulacak; öğrenci bundan bir sonuç çıkaracak, özümseyecek ve düşünce geliştirecektir.

Bunun olmazlığı açıkça ortadadır. Eğer öğrencinin Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nden getirdiği birikime güvenilerek böyle düşünülmüş ise, bu da gerçeği tam yansıtmamaktadır. Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri'nden mezun olan öğrenciler Müzik Eğitimi Bölümleri kontenjanlarının ne kadarını doldurabiliyor? Kırk öğrencinin alındığı bir bölümde dokuz AGSL çıkışlı öğrenci var ise diğerlerinin durumu ne olacaktır? AGSL'den gelen öğrenciler bu dersi ne kadar süre ile ve hangi düzeyde gördüler? AGSL'lerin kontenjanları sabittir. Yirmidört müzik öğrencisi almaktadırlar. Bu hesaba göre yakın zamanda AGSL çıkışlı öğrencilerin Müzik Eğitimi Bölümlerinin kontenjanlarını doldurması beklenebilir mi? Yine ayrıca bu mezunların tümü Müzik Eğitimi Bölümleri'ne mi gidiyorlar?

Burada sorulacak çok soru var. Öyleyse açıkça görülüyor ki, hangi ad altında olursa olsun Müzik Tarihi dersi için ayrılan süre ve kredi yeterli olmamaktadır.

d. Piyano eğitimi için altı yarıyıl boyunca haftada iki saatlik bir ders uygun görülmiştir. Dördüncü yılda piyano dersi yoktur. Piyano eğitiminin haftada iki saat ile verilmesi olumludur, çünkü ortak kaniya göre müzik öğretmenin çalgısı piyanodur. Ancak neden dördüncü yılda piyano dersi yok? Bu durum iki yönlü sakınca yaratmaktadır. Hem örnek bir uygulama yapması istenen adayın ders hazırlıkları engellenmekte, ama hem de en önemlisi, kurum bu dalda ileriye dönük, lisansüstü programlara aday olacak kendi elemanlarını yetiştirmekten yoksun bırakılmaktadır. Öğrenci üç yıl boyunca piyano eğitimi görecek, dördüncü yılda elini hiç piyanoya sürmeyecektir. Bu durumun açıklanması oldukça zor görünmektedir.

e. Üniversiteyi bitiren her yetişkinin çevre ve ülke sorunlarına duyarlı; araştıran, çözüm önerileri üreten sorumlu bir aydın niteliğinde olması beklenir. Bu özellikler de ancak araştırmaya yönelik dersler ile kazanılabilir. Lisans eğitimi mezunu bir öğretmen, alanı ile ilgili ya da eğitsel temele dayalı her konuda araştırma yapabilmeli ve bunu bir rapor ile sunabilmelidir. Bu nedenle Müzik Eğitiminde Araştırma dersinin ya da aynı amaca yönelik verilecek Seminer dersinin programda yer alması gerekli görülmektedir.

f. Koro dersi hem öğrencinin toplu söyleme becerisinin geliştiği, hem de değişik üslup özellikleri taşıyan eserler ile sanat bilincinin olgunlaştığı bir ders olmalıdır. Koro Yönetimi, ders ile pek uygun düşüyor gibi görünmekle birlikte acaba ne kadar gerçekçidir? Ayrı bir ders olarak ve sadece koro değil, çalgı topluluklarını da içine alacak biçimde Müzik Toplulukları Yönetimi adı ile verilmesi daha uygun değil midir?

g. Müzik öğretmenin çalgısı ile okul şarkılarına ve ses topluluklarına eşlik etmesi beklenir, istenir, dahası bu bir gerekliliktir. Ancak programda Eşlik / Korepetisyon dersi için bir yarıyıldan bir saatlik bir süre ayrılmıştır. Bu yeterli midir?

h. İçeriği gereği Oyun, Dans ve Müzik dersinin adı Eğitim Müzikleri Dağarı olabilir mi?

i. Güncel / Popüler Müzik dersi programa konulmalı mı idi?

k. Müzik Kültürü dersi için ayrılan üç saatlik süre Müzik Tarihi dersi kapsamında düşünülebilir mi?

l. Okul Çalgıları dersi çok gerekli ve yararlıdır. Ancak derslerin iç dengesi ve kredi dağılımı düşünüldüğünde üç yarıyıl yerine iki yarıyıl okutulamaz mı?

m. Eğitim Müziği Besteleme, programa sekizinci yarıyılıda, dört saat ile zorunlu ders olarak konulmuştur. Ancak özel ilgi ve yaratıcılık gerektiren bu ders zorunlu mu olmalıdır? Bu alana ilgi duyan öğrenciler için ve seçimlik olsa daha uygun olmaz mı?

SONUÇ ve ÖNERİLER

1. Resim-İş ve Müzik Eğitimi Bölümleri'nin birleştirilmesi uygulamasından dönülmelidir. Bunun yasal hiçbir zorluğu da yoktur. Çünkü, Üniversitelerde Akademik Teşkilat Yönetmeliği'nin Bölümler ile ilgili 13. maddesine göre, "Yükseköğretim kurumları içinde bölüm açılmasına, birleştirilmesine ya da kapatılmasına, doğrudan ya da üniversitelerden gelecek önerilere göre Yükseköğretim Kurulu karar verir."
2. Programlar bir örnek ve merkezi bir anlayışla hazırlandığına göre bu konuda görüş üretmek, değerlendirmeler yapmak ve gerektiğinde önerilerde bulunmak üzere Program İzleme ve Değerlendirme Komisyonu kurulmalıdır. Çünkü bu programlara bir daha ne zaman el sürüleceği, değişen toplum koşulları ve teknolojiye göre ne zaman yeniden düzenleneceği şimdilik bilinmemektedir.

Programda yer alan ders çeşitleri ve kredileri ile ilgili olarak:

a. Müzik Teorisi ve İşitme Eğitimi dersi bu biçimi ile hantal, kullanışsız ve kredi yönünden de yetersizdir. Her iki ders kendi alt boyutları ile ayrı okutulmalı, kredileri de üç değil dört yarıyıl boyunca ve haftada dört saat olmalıdır.

b. Müzik Tarihi dersinin yarıyıl ve kredi düzeni gözden geçirilmeli, iki yarıyıl ve en az dört saat olmalıdır.

c. Elektronik Org Eğitimi dersi seçimlik dersler kapsamında düşünülmelidir.

d. Eğitim Müziği Besteleme dersi de aynı şekilde düşünülmelidir.

e. Piyano dersi ileriye dönük, daha üst düzeyde sanatsal gelişme sağlamak isteyen öğrenciler için dördüncü yılda Bireysel Çalgı dersi kapsamında sürdürülmelidir.

f. Oyun, Dans ve Müzik dersinin adı Eğitim Müzikleri Dağarı olarak değiştirilmelidir.

g. Güncel / Popüler Müzik dersi ile sağlanmak istenen düşünsel gelişme, diğer dersler ile, özellikler Müzik Tarihi ile sağlanacağından, kaldırılmalıdır.

h. Müzik Kültürü dersi için ayrılan üç saatlik süre, Müzik Tarihi dersi kapsamında değerlendirilmelidir.

i. Eşlik / Korepetisyon dersi için ayrılan bir yarıyıldaki bir saatlik süre, oldukça yetersizdir; gözden geçirilmelidir.

k. Müzik Topluluklarını Yönetme, ayrı bir ders olarak verilmelidir.

l. Kredi dağılımında kolaylık sağlayacaksa, Okul Çalgıları dersi üç yerine iki yarıyıl verilebilir. Ders içeriği buna uygundur.

m. Bilimsel araştırma kimliğinin oluşması ve gelişmesi için Müzik Eğitiminde Araştırma ya da bunu karşılayacak Seminer dersi konmalıdır.

* 31.7.1982 gün ve 17768 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan yönetmelikle yapılan değişiklik

KAYNAKLAR

1. AKYÜZ, Y., **Türk Eğitim Tarihi**, 7. baskı, Alfa Yayınları, İstanbul 1999
2. UÇAN, A., **Türk Müzik (Eğitimi) Tarihi**, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Ders Notları, Ankara 1987
3. **Öğretmen Yetiştirme Danışma Kurulu Toplantısı**, Raporlar-Görüşmeler-Öneriler, 8-9 Haziran 1989 Ankara, Milli Eğitim Basımevi, Ankara 1989
4. **Eğitim Fakültesi Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları**, T. C. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Ankara 1998